

HOTĂRÎRE

24 iunie 2011

mun. Chișinău

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președintelui – Nicolae Roșca,

Membrilor – Tatiana Răducanu, Petru Ursache, Dorian Chiroșca, Lilia Mărgineanu, Victor Zaharia și Maria Strulea,

examinînd în ședință publică procedura disciplinară în privința dnei Angela Catană, judecător la Judecătoria Centru, mun. Chișinău,

a c o n s t a t a t :

Prin dispoziția de intentare a procedurii disciplinare, emise la 30 martie 2011 de către membrul Consiliului Superior al Magistraturii, Procurorul General Valeriu Zubco, Angela Catană, judecător de instrucție la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, este acuzată în încălcarea: obligației de imparțialitate, normelor imperative ale legislației și neexecutarea întocmai a cerințelor legii la înfăptuirea justiției și neasigurarea ocrotirii drepturilor și libertăților cetățenilor. S-a solicitat constatarea abaterilor disciplinare prevăzute de art.22 alin.(1) lit.a) și f¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Circumstanțele cauzei:

Avocatul Murzac Mihail, în interesele lui Revenco Irina, s-a adresat cu plîngere în instanța de judecată în baza art. 313 Cod de procedură penală, contestînd legalitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, emisă în cauza nr. 2010990375 la 18 noiembrie 2010 de ofițerul superior de urmărire penală pentru cazuri excepționale al SUP pe linia criminalității organizate a DEUP a DUP al MAI, Catanoi Marcel. Petiționarul a solicitat anularea acesteia, precum și a actelor procedurale efectuate de organul de urmărire penală în temeiul ordonanței de începere a urmăririi penale, inclusiv a ordonanțelor de aplicare a sechestrului asupra bunurilor personale.

În argumentarea plîngerii sale, petiționarul a invocat că procurorul a admis erori grave de drept procedural privind ordinea de pornire a urmăririi penale, referindu-se la existența pînă la începerea urmăririi penale a circumstanțelor care o exclud.

Prin încheierea din 21 decembrie 2010, emisă de judecătorul de instrucție Angela Catană din Judecătoria Centru, mun. Chișinău, plîngerea înaintată de avocatul Mihail Murzac în interesele petiționarei Revenco Irina a fost admisă,

fiind declarată nulă ordonanța de începere a urmăririi penale nr. 2010990375 din 18.11.2010, adoptată de organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul superior de urmărire penală pentru cazuri excepționale al SUP pe linia criminalității organizate a DEUP a DUP al MAI, Catanoi Marcel, în temeiul art. 190 alin. (5) Cod penal.

Concomitent, instanța a dispus:

- ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru din 23.11.2010 asupra automobilului de model Toyota RAV 4 cu n/î CLS 177, autoturismului de model Porsche Panamera cu n/î KJJ 777, autoturismul de model Mercedes CL 500 cu n/î KMZ 111, ce-i aparțin Irinei Revenco;

- ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru din 23.11.2010 asupra cotei părți din ap. 87 din str. Independenței 16, mun. Chișinău, asupra ap. 54 din str. Muncești 406, terenului de pământ din comuna Tohatin extravilan (cod cadastral 0146118584), ce-i aparțin Irinei Revenco;

- ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru din 01.12.2010 asupra safeului bancar de la filiala nr. 11 a BC Victoriabank din mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare 77, deschis pe numele Irinei Revenco, IDNP 0962111886840;

- obligarea procurorului de a restitui bunurile ridicate în baza actelor procedurale declarate nule și de a informa organele competente despre nulitatea acestor acte.

Instanța de fond și-a argumentat soluția prin faptul că din ordonanța de începere a urmăririi penale este evident că motivul determinant de pornire a urmăririi penale a fost doar actul de sesizare.

Procurorul nu a efectuat careva acțiuni de constatare a prezenței sau lipsei infracțiunii pînă la pornirea urmăririi penale, fapt ce a dus la începerea ilegală a cauzei penale în lipsa infracțiunii, fiind prezente circumstanțe care împiedică și exclud urmărirea penală.

Nu s-a dat nici o apreciere faptului că pretinsa victimă a concubinat cu bănuita o perioadă mare de timp, că Zuev A. nu a relatat cu certitudine care a fost scopul concret al transmiterii banilor, ce și-a imaginat el sub noțiunea de „bussines comun”, ce fel de societate comercială urma să fie constituită sau în care el urma să fie asociat. Pentru a determina abuzul de încredere sau înșelăciunea, organul de urmărire penală urma să stabilească obiectul care a intenționat să-l obțină Zuev A., iar apoi modul de înșelăciune al acestuia de către bănuită.

În plîngerea pretinsei părți vătămate Zuev A. se invocă transmiterea unei sume de bani pentru încheierea unui act juridic (de investiție, împrumut etc.) fără respectarea formei scrise, în urma cărui fapt Irinei Revenco i-ar fi revenit anumite obligațiuni, care se pretinde că ea nu le-a îndeplinit. Însă, Zuev A. nu specifică ce fel de act juridic avea el intenția să încheie și în ce mod a fost înșelat de către bănuita Irina Revenco.

Astfel, instanța, aplicînd practica Curții Europene pentru Drepturile Omului (cazul *Muşuc versus Moldova*), a constatat că cauza penală se consideră ilegal pornită atunci cînd între părți există raporturi civile, care urmează a fi soluționate în modul stabilit de legislația procesual-civilă.

Nefiind de acord cu încheierea în cauză, Procurorul General, Valeriu Zubco, a declarat recurs în anulare, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie dispusă respingerea plîngerii depuse de avocatul Murzac Mihail în interesele lui Revenco Irina.

În referința întocmită de avocatul Murzac Mihail în interesele lui Revenco Irina, acesta a menționat că recursul declarat de procuror este ilegal.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2011, recursul a fost admis, cu casarea hotărîrii atacate și remiterea cauzei la rejudecare pentru examinarea plîngerii în fond, de către judecătorul de instrucție.

În explicația sa, judecătorul neagă acuzațiile, pe motiv că la pronunțarea încheierii s-a condus de prevederile legii, propria convingere și a solicitat să se țină cont de faptul, că *temporar* a suplinat funcția de judecător de instrucție, activitatea de bază fiind judecător instanței de *drept comun*.

Concluzii:

Studiind materialul, Colegiul, disciplinar conchide netemeinicia tragerii judecătorului la răspundere disciplinară, pe motiv că nu au fost comise abaterile disciplinare incriminate.

Or, conform art.21 din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii sînt trași la răspundere disciplinară pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru comportările care dăunează interesului serviciului și prestigiului justiției.

În conformitate cu alin.(2) art.9 din Legea cu privire la Colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor, **anularea sau modificarea hotărîrii judiciare nu atrage** răspundere dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat legea intenționat sau din culpa gravă.

Potrivit Recomandării CM/Rec(2010)12, adoptată de Comitetul Miniștrilor la 17 noiembrie 2010 în temeiul articolului 15 b din Statutul Consiliului Europei, nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență (pct.66).

Recomandările de la Kiev privind independența judiciară în Europa de Est, Caucazul de Sud și Asia Centrală (Kiev, 23-25 iunie 2010) la pct.25 recomandă, că procedurile disciplinare împotriva judecătorilor trebuie să implice cazurile de presupuse abateri profesionale care sînt grave și de neiertat și care discreditează sistemul judiciar. *Răspunderea disciplinară a judecătorilor nu se extinde la conținutul hotărîrilor sau verdictelor lor, inclusiv diferențele de interpretare juridică între instanțe; sau la exemple de erori judiciare; sau la critica instanțelor.*

Raportarea prevederilor legale la speța examinată elucidează faptul că judecătorul de instrucție a comis o eroare judiciară confirmată prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2011, dar care, atît prin text, cît și prin nepronunțarea unei încheieri interlocutorii, **nu a semnalat abateri profesionale care sunt grave și de neiertat și care discreditează sistemul judiciar, încălcarea intenționată sau din culpă gravă a legii.**

Luînd în considerare cele constatate, Colegiul disciplinar nu concluzionează comiterea abaterilor disciplinare incriminate, în legătură cu ce hotărăște netemeinicia tragerii judecătorului la răspundere disciplinară și sistează procedura intentată.

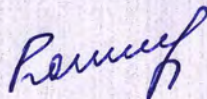
Din considerentele expuse, în temeiul art.19 alin.(4) lit. a) din Legea cu privire la Colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul

h o t ă r ă ș t e :

Sistarea procedurii disciplinare intentată de membrul Consiliului Superior al Magistraturii, Procurorul General Valeriu Zubco, în privința dnei Angela Catană, judecător de instrucție la Judecătoria Centru, mun.Chișinău, în virtutea netemeinicieii tragerii judecătorului la răspundere disciplinară.

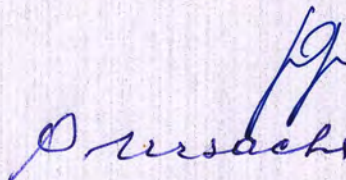
Cu drept de atac în termen de 10 zile la Consiliul Superior al Magistraturii.

Președinte

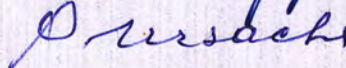

Nicolae Roșca

Membrii

Tatiana Răducanu

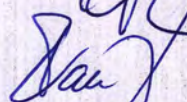
Petru Ursache

Dorian Chiroșca

Lilia Mărgineanu

Victor Zaharia

Maria Strulea